

[Johs. Christiansen.]

Og med hvad Ret paastaar man, at vort Parti har savnet positiv Indstilling over for Fædrelandet og de følelsesbetonede Foreteelser i Folkets Liv? Har de, der paastaar dette, maaske Monopol paa at fastslaa, hvad Fædrelandskærlighed er? Jeg har i Aarenes Løb hørt megen Lyrik i Forbindelse med dette Begreb, og mange Gange har jeg syntes, denne Lyrik bundede i en Forestilling om, at naar man kunde sige: Gud, Kongen og de Konservative — saa var det i Virkeligheden nok. Men Fædrelandskærlighed er nu ikke Lyrik, det er Dagens og Aarenes strenge og ubønhørlige Krav til Viljen til at søge Samfundet indrettet paa en saadan Maade, at saa mange af dets Medlemmer, som paa nogen Maade gørigt, de fattige med de rige, kan bevare Troen paa, at Fædrelandet ogsaa er til for dem. Naturligvis ved jeg godt, at man i denne Forbindelse bl. a. tænker paa Landets Værn, men det stærkeste Værn, et lille Folk kan have over for Voldsmænd og Undertrykkere, det er efter vor Opfattelse det, der hedder ubrydeligt Sammenhold, naar Ulykken rammer. Det Værn havde Danmark, da vort Folk skulde bestaa Prøven, og det Værn, tror jeg vi har Lov til at sige har intet Parti været ivrigere til at bygge med paa end Det radikale Venstre.

Til sidst: Er det da rigtigt, at vort Parti stiller sig særlig skeptisk over for det mere følelsesbetonede? Heller ikke dette kan jeg erkende. Nu er der naturligvis intet, der i vor skrevne eller uskrevne Grundlov forbyder Rigets ledende Mænd at placere Fornuften under de politiske Muligheders Lys. Det er ikke landsskadelig Handling at lade Forstanden tale med, naar Landets Anliggender skal afgøres, men Det radikale Venstre erkender fuldt ud, at et Folks Følelser, dets spontane Stemningstilkendegivelser ofte kan frigøre Kræfter af den største Betydning og Værdi. Vi finder kun, at Folkets Ledere maa have den Opgave ud af disse Følelser og Stemninger at drage netop det Grundstof, der har varig Anvendelse ved Udformningen af de Principper, som den rette Samfundsand bør hvile paa. Her mener vi, at Fornuften maa raadspørges. Erfaringen viser i alt Fald, at hvis man ikke gør det, gaar det næsten altid galt.

Med Radikalismens Aand forholder det sig da saaledes, at den i onde som i gode Dage, i mørke som i lyse Aar har manifesteret sig i en positiv Indstilling over for alt, hvad der i Sandhed tjente Samfundet og det folkelige Fællesskab. Ja, den var

paa en Række Omraader endog baade Stifinder og Vejbygger. Paa samme Maade vil den nu, da nye Opgaver stilles vort Folk, anspore, opmuntre og styrke vort Parti i dets Vilje til at yde vor Medvirken ved Opgavernes Løsning, og jeg er ikke i Tvivl om, at det vil ske paa en Maade, som Danmark og dets Interesser kan være tjent med. Men da synes det mig ogsaa rimeligt, at Partiet behandles og omtales som det fuldgyldige Udtryk, det er for de Ideer og Grundsatninger, som en betragtelig Del af dette Lands Befolkning med fortsat Tillid beken- der sig til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det tilkommer naturligvis ikke mig at svare paa det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansens Bemærkning vedrørende Hjemmeværn, Vaabene o. s. v., det vil jeg overlade til dem, der er mere kompetente dertil. Imidlertid kan jeg ikke undlade med det samme at give det ærede Medlem den Oplysning, at alt hvad der hidtil er sket paa dette Omraade, herunder Organiseringen af Hjemmeværnsforeningerne og Ordningen med Vaabene, er foretaget efter Forslag, som den tidligere højtærede Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, forelagde i Samlingsregeringen, og som blev enstemmigt tiltraadt af denne. I Samlingsregeringen var som bekendt det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansens Parti ogsaa repræsenteret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. M. Hansen: Det, der kalder mig frem, er det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelse om, at Hjemmeværnsforeningerne er noget, der er vedtaget i den tidligere Regering. Da de Spørgsmaal var til Behandling, fremkom jeg Gang paa Gang med energisk Protest. Derfor maa jeg hævde, at der intet er vedtaget, idet en Vedtagelse ikke kunde finde Sted, hvis et Medlem af Regeringen var imod den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det er rimeligt, at der ikke efter denne Diskussion skal være